HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' מסייפין. דהכא לא קתני דלהוי מותר אלא (ג) הקרבן שאוכל ולא קרבן שאוכל ואהכי רבי מאיר היא ולא רבי יהודה: **אימא סיפא לקרבן לא אוכל לך מואר והא הכא.** בגידיך פירקין (ד) לקרבן לא אוכל לך וכו': **הא דאמר לקרבן.** אסור ומתניתין דקתני מותר דאמר לא לקרבן דמשמע לא להוי קרבן מה שלא אוכל לך דאם משמע לא להוי קרבן דהיינו מכלל לאו הן ולית ליה לרבי מאיר מכלל לאו הן: **מתני' שבועה שלא אוכל לך וכו' הא שבועה שאוכל אסור.** כדמפרש בגמרא דהאי שאוכל לא אוכל משמע כלומר שבועה תהא חלה עלי אם אוכל. והאי שבועה ליכא למימר דחיי שבועה קאמר דשבועה ליתי בה ממש כמו בקרבן אלא שבועה ממש קאמר: **לא שבועה שלא אוכל לך אסור.** אפי' לרבי מאיר דהכי גמרינן במסכת שבועות (דף לו.) דבשבועה ליתי ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן: **גמ' שאוכל שמי לשונות משמע היו מסרבין.** מפליגיס (ד) שיאכל ואמר אכילנא אכילנא ומתוך כך אמר שבועה שאוכל משמע דאכילנא קאמר: (ה) (כשלא היו מסרבין בו אלא מעצמו אמר שבועה שאוכל): **רב אשי אומר.** הא דקתני הא שבועה שאוכל שלי אוכל קתני ולהכי אסור דלא אכילנא הוא: **פשיטא.** דודאי אי קאמר שלי אוכל ודאי לא אכילנא הוא ואסור: **מהו דתימא.** האי דקאמר שלי אוכל מיקס לישנא כלומר תקון הלשון הוא (ה) דבדעתו היה לומר שאוכל ונתקל ואמר שלי אוכל ויימא לעולם להוי כמאן דאמר שאוכל קא משמע לן דלא דודאי אסור: **אביי לא אמר לטעמא דרב אשי דלא קאני.** במתני' שלי אוכל: **ורב אשי הוא נאדי.** נדוד וסור מטעמיה דאביי דכי היו מסרבין בו לאכול ואמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר לא אכילנא אכילנא אכילנא אכילנא לא אכילנא אכילנא אכילנא אכילנא לא אכילנא אכילנא אכילנא אכילנא